

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 18.

Trettende Session.

8de Møde.

Mandagen den 14de October Kl. 2.

(Forsat.)

Sfæmning (forsat): Vi have jo Valgbestyrelsens Erklæring pr. Telegram for, at Protokollerne ere afsluttede til forskjellige Tider, men den troer at have gjort Ret deri og henviser netop til Valglovens § 34 som den, der skulde indrømme en saadan Ret; men det er en Misforstaaelse, og jeg vil haabe, at en Instrux fra Indenrigsministeren til alle Vedkommende vil oplyse om denne Misforstaaelse, der har sin Grund deri, at man tænker sig Valgprotokollen deelt i Principet saaledes, som den er deelt i Kjendsgjerningen. Valgprotokollen skal i Principet være samlet paa eet Sted, den udgjør en Heelhed, og Afstemningen er en Heelhed. Stedlighederne tillade imidlertid ikke at udføre det; man maa dele Protokollen i flere Dele og føre den paa flere Steder, men der fremstaaer ikke derved paa hvert enkelt Sted nogen Valgprotokol, men kun en underordnet Afdeling deraf, og de enkelte Dele skulle samles paa Centralstedet, hvor den endelige Afgjørelse skal finde Sted, saaledes som Valgloven byder. — Dette er imidlertid ved mange Valg ikke overholdt, og vi have antaget mange Valg, hvor det ikke har fundet Sted, skjøndt vi have haft fuld Bevidsthed derom; men det er en Feil, som maa hæves, enten igjennem Loven eller igjennem en Instrux i Henhold til Loven saaledes, at den bliver rigtig forstaaet. — Dersom den valgte Candidat kun havde haft et ringe Dvertal af Stem-

mer, saa er det min fulde Overbeviisning, at Udvalget ikke havde anerkjendt Valget for gyldigt, idetmindste vilde jeg for min Part ikke have givet min Stemme dertil; men vi maae erindre, at Valgerne i Krebsen have Ret til at blive repræsenterede her i Thinget saasnart som muligt, og at Thinget vilde gjøre stor Uret, isald det paa Grund af Omstændigheder, der muligvis kunde have forandret Dvertallet og gjort det mindre, uden dog at kunne tilintetgjøre det, vilde nægte den valgte Candidat Sæde her i Thinget. Det er ikke Candidaten, det dreier sig om, men det er Valgkredsen, der skal være repræsenteret saa snart som muligt, og det er Folkethinget, der skal have sit Stemmeantal fuldtalligt saasnart som muligt. Det er hovedsagelig denne Betragtning, som har ledet Udvalget til, igjennem dette Virvar af usikre Klager, dog hellere at raade Thinget til at antage den Valgcandidat, der har et saa stort Dvertal af Stemmer, end forkaste ham. — Der er blevet sagt her, at Candidatens Antagelse i dette Dieblif var endelig og afgjørende, og at hvad der saa end blev oplyst med Hensyn til Klagen, saa kunde han ikke komme bort igjen fra den Plads, han havde indtaget. Dertil svarer jeg, at dersom det bevises, at Bestikkelse har fundet Sted — jeg skal strax forklare, hvad jeg forstaaer derved — saa kunde Candidaten ikke vedblive at have Sæde her i Thinget. Jeg sigter her til den Bestikkelse, som udgaaer fra Valgcandidaten selv, eller fra dem, der staae i nær Valgforbindelse med ham, som med hans Vidende og Billie og efter hans Tilskyndelse arbeide for hans Valg. Naar enten han selv eller de, der staae i et saadant